

Text těla emailové zprávy z podání 5993/2025

Od: [REDACTED]
Komu: podatelna@osoud.ptc.justice.cz
Kopie:
Předmět: Žádost o poskytnutí soudního rozhodnutí

Vážená paní/Vážený pane,

obracím se na Vás s žádostí o poskytnutí soudního rozhodnutí vedeného u Vašeho soudu v rámci svobodného přístupu k informacím. Konkrétně bychom rádi zjistili dostupné informace, tj. dané rozhodnutí o řízení vedené pod spisovou značkou 3T 161/2022 (Firma: [REDACTED]; datum právní moci: 3. 8. 2023).

Rozumíme, že některé informace nemohou být poskytnuty v plném rozsahu, počítáme tedy případně s anonymizovanými dokumenty.

Prosím případně o sdělení, jakým způsobem nám mohou být informace poskytnuty, tj. jaké další kroky jsou k jejich získání nutné.

Děkuji Vám za Váš čas a ochotu a předem děkuji za odpověď.

S pozdravem

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: Si 21/2025

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 24. března 2025

Vážení,

k Vaší žádosti došlé soudu dne 17. 3. 2025 o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, poskytují rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 2. 2023, č. j. 3 T 161/2022-301, v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Milada Trůblová
místopředsedkyně soudu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Petr Kolban v hlavním líčení konaném dne 14.2.2023 v Prachaticích

takto:

Obžalovaní

narozený dne [REDACTED], bytem [REDACTED],

a

IČ: [REDACTED], sídlem [REDACTED]

jsou vinni, že

1. obžalovaný [REDACTED]

dne [REDACTED] jako jednatel společnosti [REDACTED] při hlavním líčení u Okresního soudu v Prachaticích v trestní věci evidované pod sp. zn. 1 T 182/2019 předložil prostřednictvím opatrovníka obviněné právnické osoby [REDACTED] padělaný výdajový pokladní doklad datovaný k [REDACTED], vypovídající o zaplacení částky 450.000 Kč společností [REDACTED] subjektu [REDACTED] [REDACTED] s vědomím, že se jedná o listinný důkaz, který má zásadní význam pro rozhodnutí soudu v předmětném trestním řízení a bude použit jako pravý,

2. obžalovaná právnická osoba

dne [REDAKCE] zastoupená jednatelem [REDAKCE], který byl z titulu své funkce jednatele oprávněn zastupovat společnost [REDAKCE] ve všech záležitostech, jednající v jejím zájmu s cílem zbavení trestní odpovědnosti, při hlavním líčení u Okresního soudu v Prachaticích v trestní věci evidované pod č. j. 1 T 182/2019 předložila prostřednictvím opatrovníka obviněné právnické osoby [REDAKCE] padělaný výdajový pokladní doklad datovaný k [REDAKCE], vypovídající o zaplacení částky 450.000 Kč společností [REDAKCE] subjektu [REDAKCE], s vědomím, že se jedná o listinný důkaz, který má podstatný význam pro rozhodnutí soudu v předmětném trestním řízení a bude použit jako pravý,

tedy

obžalovaný [REDAKCE] v trestním řízení přeložil listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém věděl, že je padělaný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý,

obžalovaná právnická osoba [REDAKCE] v trestním řízení přeložila listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém věděla, že je padělaný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý.

čímž spáchali

obžalovaný [REDAKCE] přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaná právnická osoba [REDAKCE] přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 trestního zákoníku, za užití § 7 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim,

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

za tento přečin a dále za sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 18.8.2020, č.j. 1 T 182/2019-268, který nabyl právní moci dne 14.4.2021 ve spojení s rozsudkem odvolacího soudu – Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.4.2021, č.j. 3 To 613/2020-320, podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **40 (čtyřiceti) měsíců.**

Podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, za užití § 67 odst. 1 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a za užití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovaný dále odsuzuje k peněžitému trestu ve výměře **140 (sto čtyřicet) denních sazeb po 500 Kč (pět set korun českých), tedy k peněžitému trestu v celkové výši 70 000 Kč (sedmdesát tisíc korun českých).**

Podle § 68 odst. 5 trestního zákoníku se obžalovanému povoluje hradit uložený peněžitý trest ve splátkách, a to vždy ve výši 10 000 Kč měsíčně, splatných vždy nejpozději k 15. dni v daném kalendářním měsíci počínaje právní mocí tohoto rozsudku, pod ztrátou výhody splátek peněžitého trestu, jestliže obžalovaný nezaplatí dílčí splátku včas.

Naproti tomu se u obžalované právnické osoby [REDAKCE] podle § 44 tr. zákoníku **upouští od uložení souhrnného trestu** vzhledem k trestu uloženému rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 18.8.2020, č.j. 1 T 182/2019-268, který nabyl právní moci dne 14.4.2021 ve

spojení s rozsudkem odvolacího soudu – Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14.4.2021, č.j. 3 To 613/2020-320, jímž byla obžalovaná společnost [REDAKCE] odsouzena k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu zprostředkování obchodu a služeb a velkoobchodu v trvání 2 (dvou) let.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaný** [REDAKCE] se v trestní věci vyjádřil až v průběhu výsledku před soudem. Ke svým poměrům uvedl, že je zaměstnán ve společnosti, v níž je společníkem jeho dcera ([REDAKCE]); zde jezdí s kamionem a zajišťuje chod celé společnosti. Disponuje pouze mzdou ve výši 15 000 Kč hrubého, jiné příjmy nemá. Je obtížen dluhy, které vznikly v období okolo roku 2008 v důsledku jeho podnikatelské činnosti, přičemž ze závazků v celkové výši okolo 20 milionů korun mu zbývá doplatit přibližně 500 000 Kč až 600 000 Kč. Jeho měsíční životní náklady se pohybují okolo 10 000 Kč až 15 000 Kč, bydlí v nemovitosti náležející do vlastnictví společnosti jeho dcery.
2. Pokud se jedná o projednávanou trestnou činnost, obžalovaný striktně popřel svou vinu. S jednatelem společnosti [REDAKCE] započal obchodování okolo roku [REDAKCE], obchodovali ve velkých objemech. Obchodní spolupráce mezi nimi probíhala do roku [REDAKCE], platby byly realizovány z drtivé většiny v hotovosti bez daňového dokladu, tzv. načerno. Pokud došlo k vypisování určitých daňových dokladů, vypsal je obžalovaný, a to způsobem, kterým tak činil 10 let (ve společnosti [REDAKCE] byl obžalovaný ostatně jedinou osobou, která byla oprávněna takovéto účetní doklady vystavovat). V drtivé většině případů to byl obžalovaný, jenž přijímal finanční plnění. Zpětně si již nevybavil, zdali obchodní společnost danila své příjmy reálnými náklady či paušálem, nevěděl, jakým způsobem bylo vedeno její účetnictví, to bylo ostatně záležitostí účetní, nikoli jeho.
3. Obchodní vztah s [REDAKCE] byl dle obžalovaného bezproblémový, nevymykal se žádným jiným obchodním vztahům, které měl s jinými obchodními partnery. Z takového obchodního vztahu neplynuly žádné dluhy obžalovaného vůči [REDAKCE] či jeho společnosti. Kromě obchodů se společností [REDAKCE] došlo i k realizaci půjčky a to v lednu roku [REDAKCE], kterou obžalovaný, resp. společnost [REDAKCE] obdržela od společnosti [REDAKCE]; tu obžalovaný zaplatil. Pokud byl v průběhu hlavního líčení obžalovaný konfrontován s fotografií výdajového pokladního dokladu (č. l. 70 spisu a 22, popř. 23 spisu), přičemž mu byla předestřena skutečnost, že na takovémto výdajovém pokladním dokladu schází rok jeho vystavení, vyjádřil se k této skutečnosti v tom směru, že měl [REDAKCE] následně vystavit zálohovou fakturu, což neučinil; předmětný pokladní doklad bez uvedení čísla takového dokladu vystavil on sám. Uvedená částka ve výši 450 000 Kč byla jím uhrazena a jednalo se o finanční prostředky v podobě zálohy za blíže nespecifikované práce. Obžalovaný též s [REDAKCE] řešil úhradu dluhu ve výši 450 000 Kč, stejně tak jako podané trestní oznámení; oslovil jej, proč takovéto trestní oznámení bylo podáno, když mu peníze vrátil řádně a včas. I přesto, že obžalovaný tvrdil, že v průběhu vyšetřování vedeného ve věci u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 1 T 182/2019 se v rámci vyšetřování vyjádřil v pozici obviněného k tomu, že nebude ve věci vypovídat do doby, než příslušný pokladní doklad najde, byl obžalovanému následně předestřen protokol o jeho výsledku v takovéto věci (žurnalizován v citovaném spise na č. l. 30–32), přičemž obžalovaný i přesto, že takovýto protokol podepsal, uvedl, že příslušný policista jeho vyjádření nezaprotokoloval.
4. Při hledání daného pokladního dokladu (pro potřeby trestního stíhání ve věci 1 T 182/2019) vyvinul značné úsilí a našel jej den či dva před konáním hlavního líčení; takovýto pokladní doklad pak předal opatrovníku společnosti [REDAKCE] (na druhou stranu však uvedl, že se předmětných hlavních líčení nezúčastnil, protože nedisponoval doličným pokladním dokladem).

5. Obžalovaný se též vyjádřil ke komunikaci, kterou vedl s [REDACTED], advokátem [REDACTED], když jedinou komunikací byla komunikace emailem ohledně vyúčtování dluhů a nedoplatek, co bylo přesně obsahem takovýchto emailů si však obžalovaný již nevybavil. Pokud se jedná o převod obchodního podílu ve společnosti [REDACTED], vedla obžalovaného k takovému kroku skutečnost, že mu byl pravomocně uložen trest zákazu činnosti. Obžalovaný se též vyjádřil k tomu, zdali podával návrh na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí ohledně pozemku v katastrálním území [REDACTED]. K tomu uvedl, že už si takovéto okolnosti nepamatuje, nicméně bylo mu známo, že [REDACTED] moc dobře věděl, že je předmětný pozemek již prodán.
6. Obžalovaný taktéž vyjádřil nebo resp. se pozastavil nad tím, proč na jeho osobu a obchodní společnost bylo podáno trestní oznámení v roce [REDACTED], když dluh v roce [REDACTED] splatil. K realizaci obchodů mezi ním a [REDACTED], popř. mezi společnostmi [REDACTED] a [REDACTED] předložil obžalovaný print screen emailové komunikace z [REDACTED], případně příjmový doklad a doklad daňový – fakturu; uvedené listiny dokládají, že v roce [REDACTED] mezi obžalovaným a [REDACTED], popř. uvedenými společnostmi, probíhala obchodní spolupráce.
7. **Obžalovaná společnost** [REDACTED] se ústí svého zmocněnce [REDACTED] vyjádřila v tom směru, že trvá na tom, že se trestný čin nestal.
8. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu per analogiam soud přečetl **protokol o výpovědi jednatelky obžalované** obchodní společnosti (žurnalizovaná na č. l. 130-139 spisu), neboť takováto jednatelka – zákonná zástupkyně právnické osoby oprávněná činit jejím jménem, resp. v jejím zastoupení veškeré úkony a nahrazovat tak její vůli se k hlavnímu líčení nedostavila (společnost byla v rámci hlavního líčení zastoupena zmocněncem, jenž disponuje shodnými právy jako stíhaná právnická osoba – viz. § 34 odst. 6 zákona č. 418/2011Sb.). Jmenovaná jednatelka uvedla, že od června roku [REDACTED] je statutárním orgánem společnosti [REDACTED], kterou pořídila na doporučení svého známého [REDACTED] (mimo jiné zmocněnce obžalované obchodní společnosti). K tomu pořídit účast v takovéto obchodní společnosti vedla jmenovanou jednatelku zejména skutečnost, že je administrativně daleko lehčí určitou obchodní společnost jakožto hotovou (tzv. *ready made*) pořídit, než ji celou zakládat. K obžalovanému [REDACTED] nemá jednatelka žádný vztah, je jí známo, že to je pouze bývalý jednatel společnosti. Veškeré záležitosti ohledně obchodní společnosti provádí [REDACTED], ten vede daně i účetnictví. Ani v minulosti, ani v dnešní době jmenovaná společnost nevykonává žádné obchodní aktivity, dosahuje nulového obrátu, jednatelce taktéž nebyla známa skutečnost, že předmětná společnost byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18. 8. 2020, č. j. 1 T 182/2019-268, pravomocně uznána vinnou přčinou podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Ohledně vystaveného pokladního dokladu jí nejsou známy žádné skutečnosti, neboť se stala jednatelkou až v červnu roku [REDACTED], nemohla okolnosti, které se měly udát v roce [REDACTED] či [REDACTED] jakkoli ovlivnit.
9. **Svědék** [REDACTED], advokát, ve své výpovědi uvedl, že s obžalovaným [REDACTED] nebyl v rámci trestního stíhání vedeného pod sp. zn. 1 T 182/2019 v kontaktu; v takovémto trestním stíhání hájil jakožto opatrovník zájmy obžalované právnické osoby, na obžalovaného [REDACTED] se příliš nezaměřoval, zaměřoval se zejména na zájmy takovéto právnické osoby. Obžalovaný [REDACTED] mu poslal zprávu, že se nebude účastnit soudního jednání, nicméně jej osobně navštívil a předal mu originál doličného výdajového pokladního dokladu. Svědek pravost takovéto listiny, popř. pravdivost údajů v ní obsažených, nikterak neověřoval, neboť neměl k dispozici účetnictví uvedené obchodní společnosti, popř. nekontaktoval společnost [REDACTED], neboť obžalovaný mu takovýto doličný příjmový doklad předal krátce před hlavním líčením (jeden den). Svědek se obžalovaného netázal, proč takovýto příjmový doklad nehodlá předložit osobně u hlavního líčení, netázal se ani na původ takového příjmového dokladu; obžalovaný jej pouze zainstruoval, aby takovýto doklad byl u hlavního líčení předložen. Poté, co doličný doklad předložil u hlavního líčení, a setkal se s velmi překvapivou reakcí soudce i státní zástupkyně, informoval neprodleně

obžalovaného [REDAKCE] o tom, že je zde velká pravděpodobnost, že listina není pravá; obžalovaný však na tuto skutečnost nikterak nereagoval. V průběhu probíhajícího vyšetřování ve věci 1 T 182/2019 pak obžalovaný jmenovanému svědkovi uváděl, že má příjmový doklad (který prokazuje uhrazení dluhu ve výši 450 000 Kč), nicméně že ho nemůže najít; důvody, proč nemůže takovýto pokladní doklad dohledat svědkovi nezmiňoval.

10. Ve věci byl slyšen též právní zástupce společnosti [REDAKCE], resp. [REDAKCE], [REDAKCE], advokát. Na svědkovi bylo v průběhu jeho výslechu patrné rozčarování z postupů, kterých se dopouštěla společnost [REDAKCE], resp. obžalovaný [REDAKCE]. Svědek uvedl, že ačkoli se pohybuje v oblasti advokacie již desítky let, nesetkal se s takovýmto jednáním, byť jsou mu známy praktiky, které mezi podnikateli v oblasti lesního hospodářství panují. Svědek uvedl, že společnosti [REDAKCE] vede účetnictví pan [REDAKCE]; pokud kdykoli potřeboval jakékoli účetní doklady společnosti, a obrátil se na jmenovaného účetního, pokaždé mu byly listiny předloženy. Svědka kontaktoval [REDAKCE] přibližně v roce [REDAKCE] či [REDAKCE] a přinesl mu svazek listin, které se týkaly dluhu, jenž chtěl [REDAKCE] po obžalovaném [REDAKCE], resp. společnosti [REDAKCE] vymáhat. Svědek se prvotně snažil [REDAKCE] vysvětlit podstatu takovéhoho sporu, tedy že se nejedná o spor mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE], ale o spor dvou obchodních společností. Svědek vyhotovil předžalobní výzvu, kterou adresoval obchodní společnosti někdy v březnu roku [REDAKCE]. Od [REDAKCE] obdržel smlouvu o zápůjčce a dále smlouvu o zřízení zajišťovacího převodu práva k lesnímu pozemku v katastrálním území [REDAKCE], přičemž takovýto zajišťovací převod práva byl sjednán jakožto podmíněný pro případ, že k uhrazení předmětné zápůjčky nedojde. Dále [REDAKCE] předložil svědkovi zamítavé rozhodnutí Katastrálního úřadu v [REDAKCE] s odůvodněním, že předmětný pozemek náležel do vlastnictví již jiného subjektu než subjektu dlužníka (společnosti [REDAKCE]); právě předmětné zamítavé rozhodnutí o povolení vkladu vlastnického práva bylo důvodem toho, proč [REDAKCE] právní služby svědka vyhledal; splatnost předmětné zápůjčky měla nastat v roce [REDAKCE]. Poté, co svědek zaslal předžalobní výzvu společnosti [REDAKCE] se mu nikdo neozýval. Následně však obžalovanému telefonoval obžalovaný [REDAKCE] a nabízel mu různá řešení věci; svědek obžalovanému navrhl formální postup, tedy aby se všechny zainteresované strany sešly v jeho advokátní kanceláři a sepsaly například dohodou o uznání dluhu a splátkách předmětné pohledávky. Současně iniciativu ve vymození dlužné částky (450 000 Kč) vyvíjel i [REDAKCE], který doufal, že věc vyřeší neformálním způsobem. Svědek nicméně [REDAKCE] upozorňoval, že příslušná společnost neobchoduje a nejedná v právních vztazích příliš standardně. Ačkoli toho on sám není příznivcem, došlo k podání trestního oznámení pro přečin podvod, a to s ohledem na jednání, kterého se příslušná obchodní společnost, resp. obžalovaný [REDAKCE] v rámci administrace uvedené zápůjčky dopustili.
11. Když se blížilo hlavní líčení ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019, v němž byl opatrovníkem stíhané obchodní společnosti [REDAKCE] [REDAKCE], kontaktoval svědka přibližně *dva či tři dny* před hlavním líčením [REDAKCE], jenž mu sdělil, že jej kontaktoval obžalovaný [REDAKCE] s nabídkou, že příslušnou pohledávku chce uhradit, aby předmětné trestní stíhání (myšleno hlavní líčení před soudem) neproběhlo. I přesto, že svědek nabádal [REDAKCE], aby mu bylo příslušné plnění poukázáno bezhotovostním převodem na účet, sdělil mu [REDAKCE], že obžalovaný [REDAKCE] mu rozhodně finanční prostředky na účet nepošle a že si pro ně bude muset dojet osobně. Následně jej telefonicky kontaktoval [REDAKCE] [REDAKCE], že došlo k uhrazení takovéhoho dluhu a zaslal mu fotografii pokladního dokladu (v ten den v 19:11 hodin), o čemž svědek neprodleně informoval soud, neboť mu bylo známo, že se ve věci má konat hlavní líčení; předmětné potvrzení však svědek blíže nezkontroloval.
12. V logické návaznosti svědek vypočítal zákonný úrok z prodlení, který se blížil hranici 200 000 Kč, a výzvu k uhrazení takovéhoho zákonného úroku z prodlení zaslal společnosti [REDAKCE] do datové schránky. Následně mu byl doručen email od společnosti [REDAKCE] s dotazem, jak byla takováto částka vypočítána, přičemž následující den mu volal jemu neznámý muž, jenž se představil

jako [REDAKCE], byl velmi na svědka vulgární, naléhal, a dotazoval se, jak je možné, že po něm jsou požadovány další finanční prostředky; pokud byl svědkovi předestřen email na č. l. 163 spisu, svědek plně odkázal na příslušnou emailovou komunikaci, která se měla týkat vyjasnění výše úroku z prodlení. K úhradě takového příslušenství pohledávky nedošlo, [REDAKCE] to již dále nechtěl řešit; následně se svědek dozvěděl, že společnost [REDAKCE] změnila společníka a jednatele.

13. Svědek taktéž uvedl, že lze velmi reálně očekávat, že obchodní činnost [REDAKCE] není příliš podložena listinnými poklady, nicméně [REDAKCE] mu sdělil, že byl kontaktován obžalovaným [REDAKCE] s nabídkou obchodní spolupráce, resp. zprostředkování obchodní spolupráce, k čemuž se svědek stavil velmi negativně s ohledem na dosavadní zkušenosti s obžalovaným; je však jisté, že společnosti [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] spolu v roce [REDAKCE] rozhodně neobchodovaly. Svědek se též vyjádřil, že na společnost [REDAKCE] je u Obvodního soudu pro Prahu 6 podána žaloba na zaplacení částky 450 000 Kč za blíže nespecifikované těžební práce, v této věci ostatně svědčil též obžalovaný [REDAKCE]. Svědek též uvedl, že za dobu spolupráce s [REDAKCE] nemá žádné problémy, klient jej vždy informuje pravdivě, od něj měl taktéž zprostředkované informace k obchodnímu případu, resp. vymáhání pohledávky ve výši 450 000 Kč ve vztahu ke společnosti [REDAKCE].
14. Soud taktéž provedl široké spektrum **listinných důkazů**. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 2. 6. 2020 (prvé hlavní líčení konané ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019) vyplývá, že opatrovník obžalované právnické osoby [REDAKCE] předkládá originál výdajového pokladního dokladu s datací ke dni [REDAKCE], na němž je podepsán jednatel obžalované právnické osoby obžalovaný [REDAKCE], přičemž takovýto pokladní doklad měl být předán věřiteli – [REDAKCE], jakožto jednateři společnosti [REDAKCE] a týká se úhrady částky 450 000 Kč. Opatrovník z takového pokladního dokladu dovozuje závěr, že ke dni [REDAKCE] zanikla pohledávka ve výši 450 000 Kč, a to ještě přede dnem splatnosti předmětné zápůjčky a není tedy možné, aby společnost [REDAKCE] prostřednictvím [REDAKCE] realizovala zástavní právo (myšleno *zajišťovací převod práva*). Věřitel tak nemohl být uveden v omyl a nejednalo se o podvod, neboť poškozený v době realizace zajištění pohledávky (splnění dluhu) takovouto realizaci provádět nemusel, neboť dluh byl v plném rozsahu uhrazen; předmětný výdajový pokladní doklad byl následně v kopii předán státní zástupkyni. Z protokolu o hlavním líčení ze dne 18. 8. 2020 (konaného v téže trestní věci) se podává, že k celé věci byl vyslechnut též [REDAKCE] v pozici svědka, jenž byl jednatelem společnosti [REDAKCE], když doložil, že obžalovanému [REDAKCE] vyplatil na základě smlouvy 450 000 Kč, což bral jakožto plnění kupní ceny za koupi lesa. Svědek v té době nepovažoval předmětné plnění částky 450 000 Kč jako zápůjčku, nýbrž jako koupi. Následně však svědek uvedl, že předmětný lesní pozemek mu obžalovaný zastavil, ale následně prodal [REDAKCE]. Jelikož k nabytí lesního pozemku u [REDAKCE] nedošlo, oslovil jmenovaný svědek svého právního zástupce. Finanční částku ve výši 450 000 Kč mu obžalovaný ten daný rok (myšleno v roce [REDAKCE]) vrátil v hotovosti na parkovišti u [REDAKCE], kde měl toho času obžalovaný [REDAKCE] nějakou práci pro Harvestor. Svědek mu podepsal potvrzení, že takovéto peníze převzal, nicméně uvedl, že na daném pokladním dokladu nebylo uvedené žádné datum, to muselo být následně dopsáno. Svědek zcela kategoricky trval na té skutečnosti, že mu obžalovaný [REDAKCE] předmětnou částku vrátil až letos (tzn. v roce [REDAKCE]), striktně popřel, že by s obžalovaným v květnu roku [REDAKCE] popř. později uzavíral nějaké obchody, či mu plnil zálohy na blíže nespecifikované práce. Po nahlédnutí do svého mobilního telefonu pak [REDAKCE] uvedl, že [REDAKCE] posílal fotografii svému advokátovi [REDAKCE], v níž je vyobrazen pokladní doklad o zaplacení částky 450 000 Kč, přičemž v takovémto pokladním dokladu není uveden rok jeho vystavení. Je nutné také podotknout, že z obou dvou citovaných protokolů o hlavních líčení vyplývá, že se hlavního líčení ani v jednom případě neúčastnil obžalovaný [REDAKCE]. Z rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 18. 8. 2020, č. j. 1 T 182/2019-268, vyplývá odsouzení obžalovaného [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE] pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, když podstatou takového přečinu je skutek spočívající (zjednodušeně řečeno)

v tom, že [redacted] prostřednictvím společnosti [redacted] s vědomím, že chce získat neoprávněný finanční prospěch uzavřel smlouvu o zajištění převodu práva spolu s uznáním dluhu se společností [redacted], jakožto věřitelem, jejíž předmětem bylo původní vyplacení zápůjčky ve výši 450 000 Kč, přičemž zajišťovací převod vlastnického práva byl ujednán k lesnímu pozemku, který se nacházel v katastrálním území [redacted], přičemž takovýto zajišťovací převod práva byl podmíněný, tedy v okamžiku, kdy dlužník neuhradí dluh řádně a včas dojde k možnosti realizace zajišťovacího převodu práva k nemovitosti na společnost [redacted]; obžalovaný však prostřednictvím společnosti [redacted] zmařil zajišťovací převod práva, neboť dne [redacted] [redacted] písemně nabídl předmětný lesní pozemek ke koupi [redacted] [redacted], přičemž takovýto lesní pozemek prodal uvedenému subjektu dne [redacted] [redacted]. Uvedeným jednáním obžalovaný [redacted] a společnost [redacted] způsobili škodu ve výši 450 000 Kč. Z odůvodnění takového rozsudku mimo jiné vyplývá, že soudu byla doručena zpráva společnosti [redacted] dne [redacted], z níž plyne, že dne [redacted] došlo k uhrazení dluhu obchodní společnosti obžalovaným [redacted] v hotovosti v částce 450 000 Kč; z takového pokladního dokladu se podává, že úhradu dluhu provedla *za společnost* [redacted] *společnost* [redacted] osobě [redacted] – společnosti [redacted]. Z odůvodnění rozsudku nalézacího soudu (odstavec 18) vyplývá, že se soud v rámci hodnocení důkazů vypořádal s pravdivostí a relevantností důkazního prostředku v podobě výdajového pokladního dokladu, jenž při hlavním líčení předložil [redacted] – opatrovník obžalované právnické osoby (jenž jej obdržel od obžalovaného [redacted] před hlavním líčením), přičemž soud hodnotí takovýto listinný důkaz jako podstatný prostředek předložený v rámci trestního řízení, resp. jako důkazní prostředek, jenž má podstatný význam pro rozhodnutí, o němž obžalovaný věděl, že jeho obsah neodpovídá skutečnosti, přičemž takovýto důkazní prostředek byl předložen v úmyslu užít jej jakožto pravý pro účely trestního řízení tak, aby předmětná listina zbavila obžalovaného i obžalovanou právnickou osobu trestní odpovědnosti. Z rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. 8. 2020, č. j. 3 To 613/2020-320, vyplývá, že ve vztahu k obžalovanému [redacted] došlo ke zrušení původně ukládaného souhrnného trestu, když odvolací soud uložil obžalovanému trest podmíněný ve výměře 15 měsíců s odkladem výkonu takového trestu na zkušební dobu ve výměře 2 roky, peněžitý trest v celkové částce 50 000 Kč a trest zákazu činnosti ve výměře 2 let s poukazem na zahlázení dřívějších odsouzení (odstavec 28 až 31 odůvodnění předmětného rozsudku). Krajský soud se v rámci skutkových zjištění vypořádal s věrohodností [redacted] předloženého výdajového pokladního dokladu, jenž shledal jakožto nevěrohodný (odstavec 14 předmětného rozsudku). Z pokladních dokladů žurnalizovaných na č. l. 22 a 23 spisu se podává, že došlo dne [redacted] (neuvedeného roku) k vystavení pokladního dokladu společností [redacted] v částce 450 000 Kč ve prospěch [redacted] [redacted] - společnosti [redacted], když uvedený pokladní doklad je podepsán obžalovaným, resp. že dne [redacted] došlo k vystavení výdajového pokladního dokladu bez uvedení čísla společnosti [redacted] ve výši 450 000 Kč společnosti [redacted], když na takovémto pokladním dokladu je uvedena nejenom výplata k rukám [redacted] – firmy [redacted], ale je zde nad to uveden účel platby v podobě vrácení půjčky [redacted]; takovýto pokladní doklad předložil [redacted] v rámci hlavního líčení ve věci 1 T 182/2019. Z protokolu o ohledání věci (žurnalizován na č. l. 66-71 spisu) vyplývá, že dne [redacted] došlo k zaslání fotografie výdajového pokladního dokladu, jenž koresponduje s fotografií na č. l. 22 spisu, a v níž opět není uvedeno datum vystavení takového pokladního dokladu; z meta dat příslušné fotografie vyplývá, že byla pořízena v obci [redacted]. Z protokolu o vydání věci ze dne 19. 7. 2021 vyplývá, že originál pokladního dokladu společnosti [redacted] vydal [redacted]. Z vyjádření obžalovaného [redacted] ze dne [redacted] vyplývá, že obžalovaný (odstavec 5 takového vyjádření) argumentuje, že mezi ním a [redacted], resp. společností [redacted] a [redacted], probíhala v roce [redacted] obchodní spolupráce ve výši přesahující půl milionu korun. Ze zálohové faktury vystavené společností [redacted] společnosti [redacted] ze [redacted] [redacted] vyplývá, úhrada částky 200 000 Kč bez DPH jakožto rezervační záloha za prodej pozemku

v katastrálním území [REDAKCE]. Z daňových dokladů žurnalizovaných na č. l. 171 a 172 spisu, resp. 283 a 284 spisu vyplývá fakturace dodávky dřeva společností [REDAKCE] společnosti [REDAKCE], se splatností [REDAKCE]; z print screenu emailu z č. l. 285 a 286 spisu vyplývá emailová komunikace vedené z emailu [REDAKCE] a [REDAKCE], když takovéto emaily jsou z února, resp. října roku [REDAKCE]. Z vyjádření [REDAKCE], spolu s fotografií (žurnalizováno na č. l. 160 a 161 spisu) plyne, že advokát [REDAKCE] činí dne [REDAKCE] [REDAKCE] oznámení ohledně skutečnosti, že společnosti [REDAKCE] byla dne [REDAKCE] uhrazena částka ve výši 450 000 Kč v hotovosti, čímž došlo k plnému uhrazení nároku (myšleno na náhradu škody) v předmětném trestním řízení. Z výzvy k zaplacení částky 180 395,95 Kč ze dne [REDAKCE] vyplývá výzva k úhradě úroku z prodlení jdoucího od [REDAKCE] do [REDAKCE] z částky 450 000 Kč ve výši 8,05 % p. a., a to ve lhůtě do 10 dnů od obdržení takovéto výzvy, přičemž uvedená výzva je tzv. výzvou předžalobní; z emailové komunikace mezi emaily [REDAKCE] a [REDAKCE] se podává, že dne se [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] domáhá vysvětlení, jak došlo k výpočtu předmětného úroku z prodlení, následně svědek – [REDAKCE], advokát, takovýto postup vysvětluje. Z emailu zaslaného obžalovaným [REDAKCE] (žurnalizováno na č. l. 174 spisu) vyplývá, že v roce [REDAKCE] došlo k odeslání emailu s názvem předmětu „zálohová faktura“, který se týká výpočtu dodání dřevního materiálu; takovýto email však neobsahuje žádnou přílohu v podobě např. zálohové faktury ve formátu pdf. Z emailu zaslaného společností [REDAKCE] policejnímu orgánu dne [REDAKCE] (žurnalizováno na č. l. 177 spisu) vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] v roce [REDAKCE] nevložil do společnosti žádné finanční prostředky ve výši 450 000 Kč, neboť předmětná společnost byla založena v roce [REDAKCE], v uvedené společnosti se angažuje na základě pracovního vztahu založeného dohodou, disponuje razítkem společnosti [REDAKCE] a angažoval se v obchodních vztazích mezi společnostmi [REDAKCE] a společností [REDAKCE]; pokladniční doklad ze dne [REDAKCE] nemohl být zaúčtován, resp. dané plnění ve výši 450 000 Kč nemohlo být zaúčtováno, neboť společnost [REDAKCE] nedisponuje originálem účetního dokladu. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] vyplývá, že jediným společníkem a jediným jednatelem takovéto společnosti je [REDAKCE] (dříve [REDAKCE]). Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] vyplývá, že účast obžalovaného [REDAKCE] zanikla ve společnosti dne [REDAKCE] 1, kdy pozici jediného společníka a jediného jednatele převzala [REDAKCE]. Z listin souhrnně označených jakožto listinné dokumenty k věci sp. zn. 1 T 182/2019 (tj. podnět k prošetření ze dne [REDAKCE], smlouva o zajišťovacím převodu práva spolu s uznáním dluhu ze dne [REDAKCE], zástavní smlouva bez uvedení data uzavřená mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE], výzva k zaplacení částky 450 000 Kč ze dne [REDAKCE], sdělení Katastrálního úřadu pro [REDAKCE], katastrální pracoviště [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] spolu s návrhem na vklad sp. zn. [REDAKCE], kupní smlouva mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], návrh na vklad do katastru nemovitostí sp. zn. [REDAKCE], smlouva o zajišťovacím převodu práva o uznání dluhu ze dne [REDAKCE], sdělení katastrálního úřadu ze dne [REDAKCE] včetně rozhodnutí téhož orgánu, č. j. [REDAKCE]) souhrnně vyplývá, že společnost [REDAKCE] prostřednictvím svého právního zástupce [REDAKCE], advokáta, podává podnět policejnímu orgánu ohledně prošetření skutečností svědčících o možném spáchání přečinu podvodu, přičemž takovéto skutečnosti byly předmětem trestního stíhání, jenž bylo u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 1 T 182/2019. Smlouva o zajišťovacím převodu práva a uznání dluhu dokládá, že mezi společnostmi [REDAKCE] a společností [REDAKCE] vznikl závazkový vztah v podobě smlouvy o půjčce, jejímž předmětem bylo plnění částky 450 000 Kč ze strany společnosti [REDAKCE] v pozici věřitele dlužníkovi společnosti [REDAKCE], přičemž k zajištění takovéhoto převodu se sjednává zajišťovací převod práva s odkládací podmínkou pro případ, že dluh nebude splněn; předmětem takovéhoto zajišťovacího převodu je lesní pozemek nacházející se v katastrálním území [REDAKCE]; uvedený zajišťovací převod práva je mezi stranami sjednán dne [REDAKCE]. Dne [REDAKCE] je společnost [REDAKCE] vyzývána advokátem společnosti [REDAKCE] k úhradě částky 450 000 Kč z titulu splatné zápůjčky, jejíž splatnost nastala [REDAKCE], přičemž takováto výzva je

koncipována jakožto výzva předžalobní. Katastrální úřad ohledně vlastnictví předmětného pozemku v katastrálním území [REDAKCE] uvedl, že s právními účinky ke dni [REDAKCE] se předmětný pozemek parc. č. [REDAKCE] stal vlastnictvím České republiky, přičemž ohledně takového pozemku bylo vedeno ještě jiné řízení pod č.j. [REDAKCE], u něhož došlo k zamítnutí návrhu na vklad. Příslušný katastrální úřad pak policejnímu orgánu dodal jak návrh na vklad práva do katastru nemovitostí provedený ve prospěch České republiky – [REDAKCE], tak i převodní kupní smlouvy mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE], tedy tzv. vkladovou listinu. Katastrální úřad dále dodal návrh na vklad do katastru nemovitostí sp. zn. [REDAKCE], jenž podepsal obžalovaný [REDAKCE], a kterým se domáhá vložení zajišťovacího převodu práva ve prospěch společnosti [REDAKCE] k zajištění existující půjčky, přičemž předkládá smlouvu o zajišťovacím převodu práva z uznáním dluhu ze dne [REDAKCE] s úředně ověřenými podpisy. Na základě takového návrhu vydává dne [REDAKCE] Katastrální úřad pro [REDAKCE], katastrální pracoviště [REDAKCE], rozhodnutí, č. j. [REDAKCE], kterým zamítá návrh na vklad z důvodu, že předmětné ujednání mezi smluvními stranami zakládá jakési ujednání o budoucím převodu vlastnického práva, z kterého nevyplyvá projev vůle danou smlouvou založit a ujednat zajišťovací převod práva.

15. K okolnostem rozhodným pro stanovení druhu a výměry trestu soud k osobám obžalovaných provedl důkazy v podobě zprávy o pověsti vyhotovené Městským úřadem [REDAKCE] na osobu obžalovaného [REDAKCE], opisem z evidence přestupků obžalovaného [REDAKCE], opisem z evidence přestupků právnických osob k obžalované [REDAKCE], opisem z evidence rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE], opisem z evidence rejstříku trestu právnických osob obžalované společnosti, přičemž pro účely ukládaného souhrnného trestu došlo k provedení listin obsažených ve spisovém materiálu Okresního soudu v Pračaticích sp. zn. 1 T 182/2019 v podobě rozsudku zdejšího soudu ze dne 18. 8. 2020, č. j. 1 T 182/2019-268, protokolu o hlavním líčení ze dne 18. 8. 2020 a rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 14. 4. 2021, č. j. 3 To 613/2020-320. Z takovýchto listin se souhrnně zjišťuje, že vůči obžalované právnické osobě nejsou vedena žádná deliktní jednání na úseku správně-právním či trestně-právním (jedná se však v opisu z evidence rejstříku trestů o chybný zápis, neboť obžalovaná právnická osoba byla pravomocně uznána vinnou ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019, když obchodní společnosti uložený trest zákazu činnosti má uplynout nejdříve dne 14. 4. 2023). U obžalovaného byla zjištěna taková skutečnost, že byl celkem 7krát projednáván pro trestnou činnost (zejména proti majetku), přičemž soud mohl s ohledem na výkon dříve uložených trestů (mj. též trestu peněžitého) přihlídnout toliko k jednomu odsouzení, a to k odsouzení rozsudkem zdejšího soudu ve věci 1 T 182/2019, který byl vyhlášen dne 18. 8. 2020 a nabyl právní moci, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích sp.zn. 3 To 613/2020, dne 14. 4. 2021.
16. Soud naproti tomu postupem podle § 216 odst. 1 tr. řádu rozhodl o tom, že důkaz výslechem svědka [REDAKCE] nebude proveden, neboť se dle názoru soudu jedná o důkaz nadbytečný. V reakci na stanovisko obhajoby obžalované právnické osoby obsažené v závěrečné řeči jejího zmocněnce soud podotýká, že dle recentní judikatury Evropského soudu pro lidská práva viz ACAARDI proti Itálii či Jussila proti Finsku vyplývá, že je primárně na uvážení národních soudů (zejména pak soudu nalézacího), jací svědci mají být v dané věci slyšeni, přičemž obžalovaný nemá vzhledem k zachování práva na zákonný proces právo na slyšení kteréhokoli ze svědků. Je však nutné, aby důkazy provedené v průběhu hlavního líčení (nejlépe za osobní účasti obžalovaného) poskytovaly spolehlivý obraz o zjištěném skutkovém stavu a vylučovaly veškerá tvrzení obhajoby (viz např. rozsudek uvedeného mezinárodního soudu ve věci AL-KHAWAJA a TAHERY proti Spojenému království [GC]). V rámci provedení dokazování se jeví výslech [REDAKCE] jakožto naprosto nadbytečný, neboť veškeré rozhodné okolnosti vztahující se k případnému roku vystavení doličného výdajového pokladního dokladu (bez uvedení jeho čísla) se podávají zejména z výslechu advokáta společnosti [REDAKCE], [REDAKCE], které plně korespondují s listinnými důkazy provedenými v této věci (zejména advokátem vyhotovená předžalobní výzva,

fotografie, kterou svědek – advokát předložil policejnímu orgánu, popř. fotografie spolu s meta daty předložil policejnímu orgánu [REDAKCE] ve svém mobilním telefonu). Okolnosti, jak byl předmětný výdajový pokladní doklad užít v rámci trestního stíhání vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019, byly prokázány nejenom výpovědí samotného obžalovaného [REDAKCE], ale též i výpovědí tehdejšího opatrovníka obžalované právnické osoby ([REDAKCE]). Slyšení svědka [REDAKCE] ve vztahu k případně realizovaným obchodům v roce [REDAKCE] je pro soud naprosto irelevantní, neboť sám obžalovaný [REDAKCE] doložil, že v roce [REDAKCE] fakturoval určitou činnost společnosti [REDAKCE]. Podstatou projednávané věci však je, jak byl administrován dluh ve výši 450 000 Kč vzniklý ze smlouvy o zápůjčce, jenž měl být zajištěn zajišťovacím převodem práva k pozemku v katastrálním území [REDAKCE], resp. utvrzen uznáním dluhu. Takováto administrace, resp. vymáhání dluhu společností [REDAKCE] vůči společnosti [REDAKCE] (ve faktické rovině však [REDAKCE] ve vztahu k obž. [REDAKCE]), se plně podává, jak bylo shora uvedeno, z listinných důkazů a výpovědi svědka [REDAKCE], advokáta.

17. Po provedeném dokazování hodnotil soud veškeré důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, přihlížející ke všemu, co v průběhu trestního stíhání vyšlo najevo, přičemž vina obžalovaných [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE] byla bez důvodných pochybností prokázána. Obžalovaným [REDAKCE] a společnosti [REDAKCE] je zjednodušeně kladeno za vinu, že v průběhu trestního stíhání vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019 došlo k předložení zfalšovaného výdajového pokladního dokladu, jenž předal (v té době i nyní stíhaný) obžalovaný [REDAKCE] opatrovníkovi společně stíhané obchodní společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] pro potřeby hlavního líčení vedené v uvedené věci. Jádrem dokazování je tak nejen okolnost, zdali předmětný výdajový pokladní doklad je či není pravý (padělaný), ale taktéž okolnost, jakou roli a význam takovýto pokladní doklad by býval měl pro dané trestní stíhání vedené v roce [REDAKCE].
18. V tomto směru je prakticky nesporné mezi stranami, že příslušný pokladní doklad předal obžalovaný [REDAKCE] opatrovníkovi stíhané právnické osoby; tuto skutečnost svými výpověďmi doložil nejenom obž. [REDAKCE], ale též tehdejší opatrovník společnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. V této věci je zcela evidentní, že jediný, kdo s výdajovým pokladním dokladem, tedy s listinou jako takovou, disponoval, byl právě obžalovaný [REDAKCE], který v inkriminovanou dobu, tedy jak v roce [REDAKCE], tak i v roce [REDAKCE] byl jediným společníkem a jednatelem společnosti [REDAKCE], popř. od roku [REDAKCE] je ve společnosti [REDAKCE] činný jakožto zaměstnanec na základě dohody (o provedení práce či pracovní činnosti); je taktéž evidentní, že obžalovaný fakticky zajišťuje veškeré činnosti společnosti [REDAKCE], v níž je jediným společníkem a jednatelem jeho dcera.
19. Dokazování se ohledně předmětného pokladního dokladu „smrsko“ na skutečnosti, zdali daný výdajový pokladní doklad byl přetvořen, kým, a zdali o takovéto okolnosti obžalovaný [REDAKCE] věděl. Soud je na základě zmíněného dokazování přesvědčen o tom, že obžalovaný jakožto jediná osoba zajišťující záležitosti společnosti [REDAKCE], stejně jako angažující se v záležitostech společnosti [REDAKCE], byl tím, kdo zajišťoval obchodní činnost obou dvou obchodních společností, disponoval razítky těchto společností, a jednal s obchodními partnery (mj. [REDAKCE], resp. společností [REDAKCE]). V nyní projednávané věci je nutné přihlídnout k časové návaznosti, resp. souslednosti jednotlivých okolností. Ve věci sp.zn. 1 T 182/2019 bylo podstatou trestního stíhání uvedení v omyl věřitele, společnosti [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE], společností [REDAKCE], zastoupené [REDAKCE] (oba dva subjekty v pozici obžalovaných), kdy uvedená společnost [REDAKCE] prostřednictvím obžalovaného [REDAKCE] zajistila dluh plynoucí ze zápůjčky ve výši 450 000 Kč zajišťovacím převodem práva, který však, jak plyne z listin dodaných Katastrálním úřadem pro [REDAKCE], katastrální pracoviště [REDAKCE], provedený nebyl, neboť v době podání návrhu na vklad nejen že společnost [REDAKCE] nebyla vlastníkem předmětného pozemku v katastrálním území [REDAKCE], ale navíc návrh na vklad nebyl

fakticky proveditelný, neboť se jednalo o ujednání ohledně budoucího vzniku zajišťovacího převodu práva. V návaznosti na zamítnutí návrhu na vklad zajišťovacího převodu práva do katastru nemovitostí činí společnost [REDAKCE] prostřednictvím svého právního zástupce [REDAKCE] naprosto logické právní kroky k vydobytí předmětné pohledávky. Dochází k zaslání tzv. předžalobní výzvy společnosti [REDAKCE], přičemž následně vstupují do vzájemné komunikace [REDAKCE] a obžalovaný [REDAKCE], který advokátovi věřitele navrhuje různá řešení vedoucí ke splnění daného dluhu. Jelikož ke splnění takového dluhu nedošlo, volil věřitel s ohledem na okolnosti případu cestu podání trestního oznámení (věc sp. zn. 1 T 182/2019), přičemž v takovéto věci uplatnil nárok na náhradu škody, která vznikla uvedením společnosti [REDAKCE] v omyl. *Čirou náhodou* v květnu roku [REDAKCE] dochází k osobní schůzce mezi obž. [REDAKCE] a [REDAKCE], při níž dochází v hotovosti k předání částky ve výši 450 000 Kč. O takovéto skutečnosti [REDAKCE] neprodleně informuje svědka [REDAKCE] zprávou ze dne [REDAKCE], v níž mimo jiné advokátovi zasílá fotografii výdajového pokladního dokladu opatřeného razítkem společnosti [REDAKCE] (viz fotografie na č. l. 70 spisu), přičemž takovýto výdajový pokladní doklad je mimo jiné typický tím, že oblasti číslovky 4 v částce 450 000 Kč je papír propíchnutý. Takovýto výdajový pokladní doklad sice obsahuje datum [REDAKCE], avšak neobsahuje rok jeho vystavení. Je evidentní, že jak [REDAKCE], tak i jeho právní zástupce [REDAKCE] považovali vyplacení takovéto částky za splnění dluhu plynoucího ze smlouvy o zápůjčce, která měla být zajištěna dříve nerealizovaným zajišťovacím převodem vlastnického práva k pozemku v katastrálním území [REDAKCE]. O takovéto okolnosti (tzn. splnění dluhu) neprodleně právní zástupce poškozené společnosti [REDAKCE] informuje příslušného soudce senátu 1 T (JUDr. Prouza), neboť takováto okolnost má vliv na případnou existenci nároku na náhradu škody, přičemž zmocněnec poškozené společnosti (svědek [REDAKCE]) uvádí, že došlo k zániku nároku na náhradu škody společnosti [REDAKCE] ve věci 1 T 182/2019. Ohledně splnění předmětného dluhu z titulu zápůjčky existuje jediný výdajový pokladní doklad, který je v nynější trestní věci žurnalizován, jak bylo shora uvedeno, na č. l. 70 až 71 spisu. Následně, jak uvedl obžalovaný [REDAKCE] i svědek [REDAKCE], kontaktuje obžalovaný [REDAKCE] osobně opatrovníka v té době stíhané obchodní společnosti [REDAKCE] – svědka [REDAKCE], a to den před hlavním líčením v dané věci (s ohledem na protokol o hlavním líčení žurnalizovaný na č. l. 2 tohoto spisu se logicky muselo jednat o datum [REDAKCE]), přičemž opatrovníkovi takovéto právnické osoby předává výdajový pokladní doklad, v němž je však u data [REDAKCE] dopsán rok [REDAKCE] a jakožto výstavce je uvedena společnost [REDAKCE]. Touto logickou dedukcí lze dojít k závěru, že jediný, kdo mohl vypsát výdajový pokladní doklad byl obžalovaný. Dále lze dovodit, že obžalovaný disponoval pravým výdajovým podkladním dokladem (podepsaným [REDAKCE], opatřený razítkem společnosti [REDAKCE]) díky osobní schůzce s [REDAKCE], kdy došlo k předání částky ve výši 450 000 Kč v hotovosti, neboť tuto skutečnost sdělil [REDAKCE] svému právnímu zástupci [REDAKCE] (zmíněná okolnost byla důležitá pro probíhající trestní stíhání); obžalovaný disponoval i doličným zfalšovaným výdajovým pokladním dokladem, neboť ten následně předložil [REDAKCE].

20. Obhajoba v průběhu nyní uváděného trestního stíhání netvrdila a z žádných doposud provedených důkazních prostředků nevyplývá, že by s příslušným výdajovým pokladním dokladem disponovala kromě obžalovaného [REDAKCE] jiná osoba. Obhajoba obžalovaného [REDAKCE] spočívala mimo jiné v tom, že mezi ním a [REDAKCE] probíhaly v roce [REDAKCE] různé obchody a že částka ve výši 450 000 Kč byla skutečně vyplacena v roce [REDAKCE]. Takovéto tvrzení je však lživé, nepodložené žádným důkazním prostředkem. Je sice pravdou, že společnosti [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] vzájemně obchodovaly ještě v roce [REDAKCE]; následně byly obchodní vztahy těchto společností narušeny nekorektním jednáním obžalovaného [REDAKCE] ohledně zajišťovacího převodu práva (jak ostatně doložil ve své výpovědi svědek [REDAKCE]). Nicméně žádný z obchodů se netýkal částky, resp. hodnoty, ve výši 450 000 Kč. Navíc příslušný výdajový pokladní doklad (podepsaný [REDAKCE]) je opatřen razítkem společnosti [REDAKCE], která však vznikla až v roce [REDAKCE] (konkrétně [REDAKCE], jak plyne z obchodního rejstříku). Je tudíž nelogické, aby

obchodní společnost [REDAKCE] vystavovala, jakožto neexistující subjekt, výdajové pokladní doklady, tedy činila právní jednání před svým vznikem, natož v roce [REDAKCE], tedy v roce, který by pro ni nebyl ani účetním obdobím (neboť vznikla až v roce [REDAKCE]). Je tak evidentní, že doličný výdajový pokladní doklad vznikl v roce [REDAKCE], vznikl v souvislosti se solucí dluhu ve výši 450 000 Kč plynoucího ze smlouvy o zápůjčce uzavřené mezi společností [REDAKCE] a společností [REDAKCE], přičemž takovýto dluh společnosti [REDAKCE] byl plněn formálně prostřednictvím třetí osoby, a to společností [REDAKCE].

21. V rámci úplného zjištění skutkového stavu pak zbývá objasnit jaký význam doličný výdajový pokladní doklad měl pro v té době probíhající trestní stíhání, jenž bylo u zdejšího soudu vedeno pod sp. zn. 1 T 182/2019, a zdali obžalovaný [REDAKCE] o významu takového výdajového pokladního dokladu věděl a zdali věděl o významu takového důkazního prostředku nejenom pro svou osobu, ale též pro společnost [REDAKCE]. Zájem obžalovaného na tom, aby společnost [REDAKCE] mohla i nadále vykonávat činnost je patrný nejenom z jeho účasti v takovéto společnosti (jediný společník, jediný jednatel), ale taktéž ze samotného faktu, že ve chvíli, kdy takováto společnost nemohla vykonávat žádnou činnost, stala se pro něj prakticky bezcennou a nepotřebnou, přičemž z takového důvodu jí prodal osobě žijící v [REDAKCE] – paní [REDAKCE]. Obžalovaný je pro soud v rámci líčení okolností vztahujících se k výdajovému pokladnímu dokladu a své účasti na trestním stíhání z předešlé trestní věci značně nevěrohodný, jeho výpověď je prakticky lživá. I přesto, že tvrdil, že se chtěl osobě hájit, nezúčastnil se ani jednoho z hlavních líčení, které bylo v trestní věci sp.zn. 1 T 182/2019 před nalézacím soudem vedeno, z takovýchto hlavních líčení se neomluvil, a naopak prakticky nastrčil nic netušícího opatrovníka obchodní společnosti, aby prostřednictvím jeho osoby předložil pozměněný výdajový pokladní doklad. I samotné tvrzení obžalovaného, že protokoly provedené policejním orgánem v předešlé trestní věci, v níž ostatně měl policejnímu komisaři tvrdit, že hledá výdajový pokladní doklad, je lživé, neboť z takového protokolu o výsledku osoby obviněné se žádná taková okolnost nepodává, přesto obžalovaný takovýto protokol podepsal. Je tudíž evidentní, že obžalovaný při výsledku v rámci vyšetřování ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019 nedisponoval příslušným pokladním dokladem (ani jím disponovat nemohl, neboť dluh uhradil až v květnu roku [REDAKCE]), tudíž se ani existenci příslušného pokladního dokladu nemohl ohánět a hájit. Obžalovanému taktéž byl znám význam dané listiny, kterou předložil [REDAKCE], neboť sám obžalovaný opatrovníkovi sdělil, že má pro něj významné listiny pro probíhající trestní stíhání (navíc, pokud obžalovaný mohl předat listinu opatrovníkovi – [REDAKCE], mohl se již hlavního líčení následujícího dne zúčastnit a mohl tak čelit případnému nařčení z možného pozměnění listiny). Opatrovník stíhané právnické osoby potom předkládá listinný důkaz soudu s poukazem na skutečnost, že daný pokladní doklad dokládá zánik závazku, a tedy nemožnost realizace zajišťovacího převodu práva, příp. zástavního práva věřitelem - poškozenou společností [REDAKCE], [REDAKCE]. Obžalovaný tak fiktivního pokladního dokladu (místo nezapsaného správného roku [REDAKCE] napsán rok [REDAKCE], jiné razítko obchodní společnosti, doplněný účel platby) chtěl navodit v rámci trestního stíhání takovou představu, že došlo k úhradě dluhu ve výši 450 000 Kč ještě před tím, než mohl věřitel realizovat zajišťovací převod práva k pozemku nacházejícího se v katastrálním území obce [REDAKCE]. Pro dané trestní stíhání by takováto okolnost měla za cíl zproštění obžalovaného a obžalované obchodní společnosti obžaloby, neboť by nedošlo k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Zcela logicky, *de lege artis*, se obě dvě soudní instance vypořádávají v odůvodnění svých rozsudků s významem předloženého listinného důkazu, stejně tak jako s jeho pravdivostí a pravdivostí, přičemž jak nalézací tak i odvolací soud při hodnocení příslušného listinného důkazu jednotlivě i v souhrnu s jinými v daném řízení provedenými důkazními prostředky dospívají k závěru o nepravdivosti takovéto listiny, což vyústilo v odsuzující verdikt.
22. Vzhledem k tomu, že okolnosti klíčové pro rozhodnutí v této trestní věci byly tvrzeny a prokázány vyhledávací činností obžaloby, přičemž obžalovaný byl s takovými okolnostmi v průběhu

vyšetřování a následujícího hlavního líčení plně konfrontován, nesl právě obžalovaný, popř. obžalovaná právnická osoba, povinnost tvrzení k důkazům, které byly obžalobou předloženy (viz rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci Telfner proti Rakousku, Saunders proti Spojenému království, popř. O'Halloran a Francis proti Spojenému království). Obžalovaný takovéto povinnosti nedostál, resp. předložil důkazy, které se vůbec netýkaly okolnosti vyhotovení daného výdajového pokladního dokladu, nýbrž obchodní spolupráce v roce [REDAKCE], kterou však obžaloba nikterak nerozporovala.

23. Soud dále poukazuje na fakt, že se obžalovaný byl schopen s odstupem cca osmi let vyjádřit k jednotlivým okolnostem vztahujícím se k objemům obchodovaného dřeva mezi společnostmi [REDAKCE] s [REDAKCE], vybavil si další oblast spolupráce s [REDAKCE] v oblasti například autodopravy, ale okolnosti vztahující se k jím tvrzenému splnění dluhu ve výši 450 000 Kč nebyl schopen tvrdit, resp. uváděl, že si nevybavuje takovéto okolnosti. V tomto směru soud poukazuje na skutečnosti, že i když má obžalovaný právo nevypovídat, lze z jeho mlčení, resp. selektovaného „nepamatování si“, vyvodit nepříznivé závěry vztahující se zejména k věrohodnosti jeho svědecké výpovědi (k tomu viz analogický rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ve věci John Murray proti Spojenému království [GC]); obžalovaný je tak pro soud naprosto nedůvěryhodnou osobou, která svou nedůvěryhodnost ostatně prokázala i při administrování svých obchodních vztahů s jednotlivými partnery, a prokazuje ji i nadále, kdy fakticky vykonává činnost za společnost [REDAKCE] i přes to, že v takovéto společnosti je jako jediný jednatel vedena jeho dcera.
24. Pokud obhajoba obžalovaného [REDAKCE] namítala, že skutek není řádně popsán, neboť není uvedeno, co v daném dokladu je paděláno, tedy že obžalovaný byl krácen na svých právech vyplývajících z Evropské úmluvy o ochraně lidských práv v tom směru, že nebyl srozumitelně seznámen s důvody trestního stíhání, uvádí soud následující. Je zcela evidentní, že článek 6 Evropské úmluvy je aplikovatelný na formulaci skutku od okamžiku, kdy orgány činné v trestním řízení v podstatě ovlivní svými kroky postavení osoby obviněné (viz Beuze proti Belgii [GC]); již při takovémto podstatném ovlivnění musí být obviněnému známo k jakým okolnostem se může vyjadřovat a v jaké oblasti má připravovat svou obhajobu. V průběhu nynějšího trestního stíhání bylo evidentní, že obhajoba obžalovaného [REDAKCE] reagovala na jednotlivé okolnosti, které byly podstatnou obvinění vzneseného ze strany obžaloby Okresního státního zastupitelství v Prachaticích. Skutek tak, jak je popsán shora ve výroku nynějšího rozsudku, byl převzat z obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích, přičemž takovýto skutek je obsažen taktéž v usnesení o zahájení trestního stíhání; totožnost skutku je tudíž zcela zachována. Pokud se jedná o náležitost popisu takovéhoho skutku je nutno uvést, že skutek je popsán způsobem zaměnitelným s jiným skutkem (§ 160 odst. 1 tr. řádu). Z popisu skutku plyne místo a čas spáchání, stejně jako z něj vyplývají veškeré skutkové okolnosti vztahující se k zákonným znakům skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku (tzn. že se jedná o listinu, výdajový pokladní doklad, že takováto listina měla podstatný význam pro rozhodnutí, resp. okolnost, že takovýto listinný důkaz je padělaný, stejně jako vědomí, že takovýto důkaz má být prezentován jako důkaz pravý).
25. Pokud obžaloba [REDAKCE] namítala, že je vinou [REDAKCE], že předmětný výdajový pokladní doklad podepisoval i přesto, že neobsahoval rok jeho vystavení, je takovýto argument pro danou trestní věc naprosto irrelevantní. Za prvé, jak uvedl sám právní zástupce [REDAKCE], resp. společnosti [REDAKCE] – svědek [REDAKCE], [REDAKCE] chtěl mít danou věc již dávno za sebou; chtěl mít zpátky finanční prostředky, neboť těch se po obžalovaném [REDAKCE] domáhal několik let. Toto tvrzení svědka pak plně koresponduje i se zvoleným právním postupem, kdy prakticky po poradě s [REDAKCE] upustil od dalšího vymáhání úroků z prodlení z dlužné částky (ostatně i výše úroků z prodlení dosahujících částky 180 000 Kč je vypočítávána s výší úroků 8,05 % p. a. za období několika let plynoucích od doby nastalé splatnosti zápůjčky – dluhu až do jeho úplného zaplacení). Navíc výdajový pokladní doklad je prakticky listinou, která pro [REDAKCE]

měla fakticky zanedbatelný význam, neboť on sám nezamýšlel rozporovat, zdali určitá částka byla zaplacená či nikoli (v rámci soudního sporu o zaplacení příslušenství z jistiny), popř. nechtěl rozporovat, kdy k jejímu uhrazení došlo. Jinými slovy řečeno, význam by daný výdajový pokladní doklad měl až ve chvíli, kdy by se [REDAKCE] v pozici věřitele domáhal splnění, resp. zaplacení příslušenství pohledávky, tedy úroků z prodlení; to však v roce [REDAKCE] nezamýšlel.

26. S ohledem na shora uvedené dospěl soud při právním hodnocení skutku vztahujícího se k obžalovanému, popř. právnické osobě, k závěru, že obžalovaný i jmenovaná obchodní společnost naplnili bez důvodných pochybností všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1 tr. zákoníku, když zmíněného přečinu se dopustí ten, kdo v trestním řízení předloží listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém věděl, že je padělaný, v úmyslu aby byl jako pravý použit.
27. U shora kvalifikovaného přečinu je *objektem* trestné činnosti obžalovaných zájem společnosti na pravosti a pravdivosti listinných důkazů, které jsou v trestním stíhání soudu, resp. orgánům činným v trestním řízení, předkládány, přičemž takovýto objekt byl ze strany obžalovaných porušen tím, že došlo k předložení výdajového pokladního dokladu.
28. Jednání obžalovaného [REDAKCE] (*subjektivní stránka*) vykazuje znaky úmyslu přímého, neboť obžalovaný věděl, že předkládá [REDAKCE] listinu, která není pravá, resp. není podložena pravdivými okolnostmi, přičemž takovouto listinu předkládal s vědomím a vůlí, že bude užita v průběhu trestního stíhání vedeného proti jeho osobě a jím „vlastněné“, resp. ovládané, obchodní společnosti.
29. Co do *objektivní stránky* jmenovaného přečinu se *trestním řízením* myslí mj. též hlavní líčení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019. *Listinným důkazním prostředkem* v této věci je pak bezesporu předložený výdajový pokladní doklad, jenž byl zdejšímu soudu předložen při hlavním líčení dne 2. 6. 2020 s návrhem, aby byl jako listinný důkaz proveden. *Podstatným významem pro rozhodnutí* pak zákonodárce myslí skutečnost, že příslušný důkazní prostředek může zvrátit, resp. mít podstatný vliv na okolnosti rozhodné pro rozhodnutí o vině, případně trestu. Ve věci projednávané v senátu 1 T by předložený výdajový pokladní doklad, kdyby byl shledán pravým, zcela s jistotou vedl ke zproštění obžalovaného a obžalované obchodní společnosti obžaloby. *Pojem padělaný* (myšleno listinný důkaz) je nutno vykládat v tom směru, že za padělanou listinu je nutné považovat kteroukoli listinu, která obsahuje údaje, jež do ní nebyly původně zaneseny. Výdajový pokladní doklad, který podepisoval [REDAKCE], a který zasílal [REDAKCE], svému advokátovi, obsahuje razítko jiné obchodní společnosti, neobsahuje rok, kdy byl daný pokladní doklad vystaven a v porovnání s výdajovým pokladním dokladem předloženým [REDAKCE] při hlavním líčení ve věci vedené v senátu 1 T (viz č. l. 23 nyní vedeného spisu) neobsahuje ani účel platby, tedy vrácení půjčky. Je tedy zcela evidentní, že obžalovaný [REDAKCE] vytvořil nový výdajový pokladní doklad, který prezentoval jako pravý, vyhotovený v roce [REDAKCE]. Jakožto pravou listinu pak takovýto listinný důkaz prezentoval i [REDAKCE], který následně listinný důkaz předkládá soudu.
30. Pro trestní odpovědnost obžalované právnické osoby platí veškeré úvahy shora rozvedené. Nadto soud (ve vztahu k přičitatelnosti jednání obžalovaného [REDAKCE] stíhané obchodní společnosti) dodává, že odpovědnost stíhané obchodní korporace je založená na základě ustanovení § 7, § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), § 9 odst. 3 zák. č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, když jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo činěno mimo jiné nejenom v jeho vlastním osobním zájmu, ale též v zájmu stíhané obchodní společnosti, neboť doličná listina měla význam pro společné trestní stíhání jeho i obchodní společnosti, přičemž oběma takovýmto osobám byly kladeny za vinu shodné okolnosti. Obžalovaný [REDAKCE] byl nadto v inkriminovanou dobu jediným společníkem takovéto obchodní společnosti a jako jediný

vykonával funkci jednatele, přičemž v příslušné obchodní společnosti měl dominantní, resp. výlučné, postavení.

31. Soud při úvahách o stanovení druhu a výměře trestu přihlédl dle ustanovení § 39 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spojení s § 41 a § 42 tr. zákoníku, resp. § 14 odst. 1 zák. č. 418/2011 Sb. k společenské škodlivosti jednání obžalovaných, stejně jako k jejich pohnutkám, možnostem nápravy a taktéž k jejich dosavadnímu způsobu života, resp. činnosti.
32. Co se týče obchodní společnosti [REDAKCE] je nutno uvést, že aktuálně nevykonává žádnou obchodní činnost, dosahuje nulového obrátu, přičemž obžalobou nebylo prokázáno, že by uvedená obchodní společnost vlastnila na území České republiky majetek, který by byl postižitelný, popř. v rámci mezinárodní justiční spolupráce zajistitelný např. formou zajišťovacího příkazu (*freezing order*). Za stávající situace tak soud zvažoval, zdali při ukládání souhrnného trestu (obžalovaná právnická osoba se dopustila trestné činnosti před vyhlášením rozsudku ve věci vedené u zdejšího soudu v senátu 1 T) ukládat trest peněžitý. Soud je toho názoru, že pokud by nyní došlo k uložení peněžitého trestu, byl by takovýto trest fakticky nedobytný, neboť zde není žádného majetku, který by bylo možno postihnout. Soud taktéž zvažoval, zdali např. nenavýšit trest zákazu činnosti, jenž byl zdejším soudem ukládán rozsudkem ze dne 18. 8. 2020, č. j. 1 T 182/2019-268, přičemž dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro uložení trestu zákazu činnosti v této věci nejsou dány, neboť se obchodní společnost nyní projednávané trestné činnosti nedopustila na úseku zprostředkování obchodu a služeb a velkoobchodu, nepáchala tedy trestnou činnost v oblasti, která jí má být v rámci zákazu činnosti zakázána. V nynějším rozhodnutí provedené upuštění od ukládání souhrnného trestu, dle § 44 tr. zákoníku je tudíž dle názoru soudu jediným možným reálně proveditelným řeším v oblasti potrestání stíhané obchodní společnosti.
33. Naproti tomu u obžalovaného [REDAKCE] zvolil soud jiný postup, který je vyvolán následujícími okolnostmi. Je nutno předně předeslat, že rozdílné trestání obžalovaného [REDAKCE] a obchodní společnosti je dáno vývojem důkazní situace. Soud si je vědom konstantní judikatury vyšších soudů v tom směru, že by v principu nemělo docházet k odlišnému trestání stíhané osoby poté, co je trestní příkaz zrušen odporem podaným ze strany obhajoby, přičemž by mezi stíhanými osobami nemělo docházet k nedůvodným rozdílům. Takováto judikatura byla však tvořena v době, kdy trestní řád neznal tzv. institut prohlášení viny, popř. prohlášení skutečností za nesporné. Za stávající právní úpravy je tak nutné považovat obviněným nezodporovaný trestní příkaz jako faktické prohlášení viny, neboť v případě nepodání odporu obviněný logicky doznává svou vinu a přijímá trestním příkazem uložený trest, jelikož se vzdává možnosti projednat trestní věc v rámci hlavního líčení. Je tudíž logické, že soud při formování trestu uloženého trestním příkazem zohlední mj. skutečnost v podobě faktického doznání, tedy tím, že obžalovaný „vezme“ trestní příkaz a nebude proti němu brojit. Takováto situace však v případě obžalovaného [REDAKCE] nenastala. Obžalovaný v průběhu hlavního líčení nejenže svou vinu popíral, ale taktéž záměrně prezentoval poupravené, resp. nepravdivé okolnosti. Za této situace jeho postoj k trestnímu řízení nelze interpretovat jinak než jako přitěžující okolnost, neboť i když jako obžalovaný má právo nevypovídat, ba dokonce lhát, lze okolnosti prezentované obžalovaným vykládat jakožto jeho postoj k trestnímu stíhání, stejně jako z nich lze odhadnout možnost nápravy obžalovaného. Právě z takovéhoho důvodu došlo u obžalovaného k uložení souhrnného trestu a navýšení délky jednotlivých trestních sankcí.
34. Soud hodnotí osobu obžalovaného značně negativně. Obžalovaný byl v minulosti mnohokrát soudně trestán a to pro majetkovou trestnou činnost (zejména zpronevěra a krádež). I přesto, že drtivá většina takovýchto odsuzujících rozhodnutí je zahlazena, je nutné k nim přihlédnout v rámci hodnocení osoby obžalovaného. Obžalovaný je svým naturelem prakticky „podnikatelem let devadesátých“. Jedná se o osobu, která se pohybuje v oblasti šedé ekonomiky, kdy určitou část ze svých příjmů krátí, resp. je nepřiznává (nevyhotovuje účetní doklady, nemá jednotlivé obchody

podloženy smluvním základem). Navíc je osobou, která využívá rodinné příslušníky nastrčené do jednotlivých společností, aby díky nim vykonával obchodní činnost, při které je značně nespolehlivý (viz předešlé odsouzení ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019). I přesto, že obžalovaný je trestně stíhán, neváhá užít shodných manipulativních, resp. lživých praktik, aby svou osobu, resp. jím ovládanou obchodní korporaci, vyvázal z trestní odpovědnosti. Obžalovaný nadto není osobou, která by nedisponovala finančními prostředky, resp. majetkovým zajištěním, ačkoli na první pohled se prezentuje jako osoba s nízkými příjmy (dle jeho tvrzení disponuje příjmem ve výši 15 000 Kč měsíčně). V tomto ohledu při stanovení majetkových poměrů obžalovaného soud zohlednil nejenom právní úpravu vtělenou do § 68 odst. 4 tr. zákoníku a skutečnost, že může využívat zcela majetku společnosti ovládané jeho dcerou. Dále při ukládání peněžitého trestu přihlédl též ke skutečnosti, že obžalovaný v rámci dřívějších odsouzení uhradil v té době uložené peněžité tresty i přesto, že dle svých tvrzení se měl již v danou dobu (rozuměj v době takovýchto odsouzení) nacházet v nepříznivé finanční situaci, obtížen dluhy.

35. Jelikož projednávanou trestnou činnost obžalovaný spáchal před vyhlášením rozsudku ze dne 18. 8. 2020, č. j. 1 T 182/2019-268, postupoval soud v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. zákoníku a penalizoval obžalovaného uložením tzv. souhrnného trestu, jenž jak v případě tzv. podmíněného odsouzení, tak i v případě trestu peněžitého stanovil v přísnější výměře, mj. též s přihlédnutím k doposud uběhlé zkušební době (jdoucí od 14. 4. 2021 – dne vyhlášení rozsudku odvolacího soudu), popř. k již uhrazenému peněžitému trestu v částce 50 000 Kč. Oproti citovanému rozsudku vyhlášenému ve věci sp. zn. 1 T 182/2019 tak došlo k faktickému navýšení trestu odnětí svobody o 3 měsíce, přičemž trest byl ukládán ve výměře dle § 209 odst. 3 tr. zákoníku, neboť trestní zákoník v případě takového přčinu umožňuje uložit trest odnětí svobody na 1 rok až 5 let. S ohledem na osobní profil obžalovaného však došlo k výrazně znatelnějšímu prodloužení zkušební doby, a to o celých 16 měsíců.
36. Pokud se jedná o ukládání peněžitého trest v celkové výměře 70 000 Kč, soud navýšil původně uložený peněžítý trest ve výměře 100denních sazeb o 40denních sazeb (v nezměněné výši denní sazby), když vycházel zejména ze skutečnosti, že obžalovaný již 50 000 Kč (výměra původně ukládaného peněžitého trestu) již uhradil; navýšení peněžitého trestu navíc odráží tu skutečnost, že soud nepřistupoval k přísnějšímu navýšení souhrnného trestu odnětí svobody. Vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného pak soud využil dobrodiní daného v § 68 odst. 5 tr. zákoníku a umožnil obžalovanému uhradit peněžítý trest (tzn. fakticky 20 000 Kč) ve splátkách po 10 000 Kč měsíčně.
37. Soud si byl vědom taktéž skutečnosti, že obžalovanému byl ve věci dotčené souhrnným trestem ukládán trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti v délce 2 let. Nicméně s ohledem na předpokládaný konec takového trestu (14. 4. 2023) by bylo uložení trestu zákazu činnosti prakticky nadbytečné. Nad to je nutné dodat, že obžalovanému takovýto trest nebylo možné navýšovat, neboť se nyní projednávané trestné činnosti nedopouštěl v rámci obchodní činnosti obchodní společnost, tj. v pozici jednatele obchodní společnosti (ve smyslu hmotněprávního zástupce), neboť za obchodní společnost v rámci trestního stíhání ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1 T 182/2019 vykonával jednotlivé úkonu kolizní opatrovník. Je tudíž evidenční, že i když obžalovaný byl v inkriminovanou dobu jednatelem společnosti – statutárním orgánem, tzn. hmotně právním zástupcem, trestná činnost se dotýkala nikoliv obchodní činnosti právnické osoby, nýbrž jejího procesního postavení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 trestního řádu). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 trestního řádu).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 trestního řádu).

Odvolání podané v elektronické podobě musí být opatřeno uznávaným elektronickým podpisem (§ 6 odst. 1 zák. č. 297/2016 Sb.). Bez této náležitosti nejsou s elektronickým podáním spojeny žádné účinky řádného podání.

Prachatice 14.2.2023

JUDr. Petr Kolban
samosoudce